

Qui vol ser amic de Mr. Salmond?

Nou mesos abans de les eleccions al Parlament escocès, el secretari d'estat per Escòcia, Douglas Alexander, va rebre un informe de l'empresa de recerca de mercats Cragge Ross Dawson. Els experts l'avisaven dels problemes de confusió que es podrien originar si es feia servir una sola papereta, dissenyada en dues parts, per votar els representants municipals i els diputats, amb dos mètodes diferents. La Comissió Electoral i el secretari Alexander van optar per mantenir el sistema, que no havia estat utilitzat ni en 1999 ni en 2003. Les conseqüències: 100.000 paperetes nul·les i prop de 25.000 on només han fet servir una columna. El descontentament no ha tardat a arribar, ni les comparacions amb el desastre electoral de Florida en els comicis nord-americans de 2000. De moment, hi ha dos advocats que han manifestat la intenció d'exigir-ne investigacions independents. Alex Salmond, líder del Partit Nacionalista Escocès (SNP) va qualificar el fet d'"inacceptable" durant el recompte oficial dels vots a la seua demarcació.

El Partit Nacionalista Escocès ha de trobar company de coalició entre uns partits gens partidaris de la independència. Aquests són alguns dels entrebancs que tindrà Alex Salmond, guanyador de les eleccions a Escòcia.

Governar en minoria. "No seria pas res gaire dolent que el Partit Nacionalista Escocès haguera de governar en solitari", ha manifestat el líder independentista Alex Salmond. Segons Salmond, l'SNP busca una coalició de progrés amb Verds i Liberal-demòcrates. Si no fos així, "certament haurem de modificar el nostre

programa per als primers cent dies de govern, perquè ens caldrà negociar cada vot i persuadir cada membre del Parlament." Salmond ha promès que l'SNP se centrarà en aquelles polítiques que puguen comptar amb un ampli consens al Parlament, no pas a lliurar batalles contínues. La dependència dels independentistes, en qualsevol cas, seria extrema i retardaria l'obligació que l'SNP té ara de demostrar que és apte per a gestionar els poders transferits i millorar sensiblement el nivell de vida del ciutadà mitjà.

Els liberals van a la seua?

Tavish Scott, portaveu del partit Liberal-demòcrata, ha descartat "rotundament" la possibilitat de tornar a donar suport a un govern laborista. Tanmateix, Nicol Stephen, líder del partit, ha explicat que "li he deixat ben clar, en les meues converses amb Mr. Salmond, que si no desisteixen de convocar el referèndum per la independència, aquesta serà una barrera fonamental per a arribar a un acord de coalició." L'SNP ha proposat d'ajornar la qüestió fins d'ací a dos anys, i pactar fins i tot el text de la pregunta –o les preguntes–, que podrien presentar-se a referèndum, però a l'hora de tancar aquesta edició els liberals encara s'hi neguen. Si al cap de 28 dies de les eleccions, l'SNP no haguera pogut formar govern, ho haurien d'intentar uns altres partits. Nicola Sturgeon, segon pesant dels independentistes, ha dit que "tothom ha de reflexionar sobre el significat de les eleccions", per tal de recordar als liberals que la voluntat majoritària del país ha estat de facilitar el canvi al parlament de Holyrood i al govern.

Petrol i gas. Els independentistes exigiran a Londres la devolució de la part corresponent als beneficis extrets de la venda del petroli de la mar del Nord, que de moment recapta el govern britànic en exclusiva. Aquesta petició té poques oportunitats de

Les eleccions: un trampolí per a Tony Blair

"Jo crec que [els resultats de les eleccions locals angleses i nacionals a Escòcia i Gal·les] són un bon trampolí per al laborisme amb vista a les eleccions vinents", ha dit el primer ministre Blair. I, malgrat la polseguera aixecada, el seu raonament no és tan discutible com sembla indicar la pèrdua de 90 autoritats locals angleses, de la majoria simple per un diputat a Escòcia o de la majoria absoluta a Gal·les. A Gal·les encara és la força més votada, amb 26 escons, i s'hi esforça a formar una coalició que supere els 30 membres per poder governar amb liberals (6 diputats) o fins i tot amb els nacionalistes moderats del Plaid Cymru (15 diputats).

De fet, els conservadors no han fet cap progrés notable al nord d'Anglaterra, ni en cap dels altres països del Regne Unit. Més encara, han obtingut els pitjors resultats des de 1918 a Gal·les. Al sud-est d'Anglaterra, tan sols amenacen el partit Liberal-demòcrata, però encara són lluny del recanvi a Westminster. No obstant això, allà on en 2005 van assolir un suport bo i nou, aquesta vegada s'hi han mantingut. El relleu arribarà només si el successor de Blair, Gordon Brown, comet alguna equivocació terrible. O la seua oposició interna li'l fa cometre.

reeixir, tant al parlament de Westminster com al de Holyrood, on els Verds —els únics companys naturals de viatge, perquè també es declaren independentistes— podria ser que no acceptaren el mercadeig d'una de les principals fonts de contaminació del planeta, responsable de l'escalfament planetari. Alex Salmond ha deixat entreveure en algunes intervencions a la premsa i debats públics que el govern de Noruega té interès a coordinar l'explotació dels recursos petrolífers i de gas amb Escòcia, gest que augmentaria la tensió amb el govern central i, evidentment, amb els partits unionistes, dels quals dependria si l'SNP governa en solitari.

Possibles i impossibles. Encara que els funcionaris del govern puguin estar preparant ja la redacció del referèndum per la independència, el fet és que dos terços de l'electorat escocès s'ha decantat a partits unionistes, i aquests se serviran de l'evidència per a aturar la consulta. En canvi, per a elaborar una nova llei de salut pública, el suport de liberals i potser fins de laboristes és bastant probable. L'SNP vol abolir el cost de les prescripcions mèdiques i aturar qualsevol participació d'empreses privades en els serveis de salut; ambdues mesures tenen un suport social fortíssim. Com també l'enduriment de les sentències per actes criminals amb violència, a favor del qual els liberals s'han pronunciat repetidament. De nou, els liberals faran passar al parlament sense cap dificultat l'abolició de les taxes universitàries, en un esforç per fer l'ensenyament superior com més accessible millor a totes les capes socials. La transformació de l'impost de la contribució en un impost de la renda s'endevina molt més complicat, perquè tindrà el refús ferm dels laboristes.

Pel que fa a la reducció de ministres —o departaments— al si del govern escocès, l'SNP no caldria que pactara amb cap més força política perquè el canvi no requereix nova legislació. Es troba en el mateix cas l'aturada de la línia de tren que connecta amb l'aeroport d'Edimburg: els independentistes solament hauran de llevar el fons econòmic al projecte, que volen

El líder del Partit Nacionalista Escocès, Alex Salmond, mostra la corbata amb la bandera escocesa, dijous passat, en arribar al col·legi electoral de Strichen, on va anar a votar.

substituir per la construcció d'un túnel a Forth per a obrir-hi el trànsit. Els Verds hi podrien posar alguna objecció, però.

El punt delicat podria ser l'aprovació dels pressupostos generals. Si l'SNP no comptara amb cap ajuda,

Alex Salmond seria sotmès a un vot de confiança, i seria la fi d'un somni que només ha obtingut un escó d'avantatge.

*Victorià Jiménez
Londres*